# STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY
# ELEANOR SHARPSTON
přednesené dne 25. ledna 2007 [1]

1. Tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce od Finanzgericht (okresní daňový soud) v Düsseldorfu v Německu se týká správného celního statusu použitých oděvů, které Euro Tex Textilverwertung GmbH (dále jen „Euro Tex") shromažďovala, třídila a balila v Německu a vyvážela do Polska předtím, než bylo Polsko členem Evropské unie. Celní status oděvů upravovala Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Polskou republikou na straně druhé, ve znění pozdějších změn, (dále jen „dohoda o přidružení") [2]. Otázka, zda takové oděvy mají být pokládány za oděvy „pocházející ze Společenství", a tudíž se na ně mají vztahovat celní preference na základě dohody o přidružení, závisí na tom, zda třídění, kterým procházejí, představuje „dostatečné zpracování nebo opracování" ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) protokolu 4 k této dohodě (dále jen „protokol 4"), nebo zda by se mělo spíše mít za to, že spadají pod definici „jednoduché operace spočívající ve [v] [...] zařazování (včetně skládání souprav výrobků)" v čl. 7 odst. 1 písm. b) protokolu 4.

## Příslušné právní předpisy

### *Dohoda o přidružení*

2. Článek 10 dohody o přidružení upravuje zrušení nebo postupné snižování dovozního cla, které se uplatňuje v Polsku na výrobky pocházející ze Společenství.

3. Článek 34 uvádí, že protokol 4 stanoví pravidla původu pro uplatnění těchto celních preferencí.

1 — Původní jazyk: angličtina.

2 — Podepsaná v Bruselu dne 16. prosince 1991 (Úř. věst. 1993, L 348, s. 2); ve znění rozhodnutí č. 1/97 (97/539/ESUO, ES, Euratom) Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Polskou republikou na straně druhé ze dne 30. června 1997 (Úř. věst. 1997, L 221, s. 1).

4. Článek 1 protokolu 4 stanoví:

„Pro účely tohoto protokolu se rozumí:

a) ‚výrobou' každé zpracování nebo opracování, včetně sestavování nebo zvláštních postupů;

b) ‚materiálem' jakékoli příměsi, suroviny, komponenty, části apod., které jsou používány při výrobě výrobku;

[...]"

5. Článek 2 odst. 1 stanoví:

„Pro účely provádění dohody se za výrobky pocházející ze Společenství považují:

a) výrobky, které byly ve Společenství zcela získány ve smyslu článku 5 tohoto protokolu;

b) výrobky, které byly získány ve Společenství a obsahují materiály, které zde nebyly zcela získány, jestliže byly tyto materiály ve Společenství dostatečně zpracovány nebo opracovány ve smyslu článku 6 tohoto protokolu;

[...]"

6. Článek 6 stanoví:

„1. Pro účely článku 2 jsou výrobky, které nebyly zcela získány [ve Společenství], považovány za dostatečně zpracované nebo opracované, pokud jsou splněny podmínky stanovené v seznamu přílohy II.

[...]

3. Odstavec 1 [...] se použije s výhradou článku 7."

7. Článek 7 stanoví:

„1. Aniž je dotčen odstavec 2, považují se dále uvedené operace za nedostatečné k tomu, aby výrobku udělily status původu, bez ohledu na to, zda jsou splněny podmínky článku 6.

[...]

b) jednoduché operace spočívající ve zbavování prachu, prosévání [nebo čištění od příměsí], výběru [třídění], třídění [přiřazování], zařazování (včetně skládání souprav výrobků), umývání, natírání, krájení;

[...]

f) jednoduché sestavování částí za účelem vytvoření úplného výrobku;

g) kombinace dvou nebo více operací uvedených v písmenech a) až f);

[...]

2. Při určování, zda se zpracování nebo opracování provedené na výrobku považuje za nedostatečné ve smyslu odstavce 1, se všechny operace provedené na tomto výrobku ve Společenství nebo v Polsku posuzují dohromady.“

8. Příloha II protokolu 4 je nazvaná „Seznam operací zpracování nebo opracování, které musí být provedeny na nepůvodních materiálech, aby vyrobený výrobek mohl získat status původu“. Obsahuje tabulku se třemi sloupci nazvanými: „Číslo HS“ [3], „Popis výrobku“ a „Zpracování nebo opracování nepůvodních materiálů nezbytné pro získání statusu původu“. V této tabulce je oproti číslu harmonizovaného systému „původní kapitola 63“ a popisu výrobku „Jiné [4] zcela zhotovené textilní výrobky; soupravy; obnošené oděvy a použité textilní výrobky; hadry [...]“ uvedeno „Výroba, při níž jsou všechny použité materiály zařazeny do jiného čísla[,] než je číslo výrobku“.

3 — Nomenklatura, která je upravena Mezinárodní úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a je známá jako „nomenklatura HS“, je mezinárodní víceúčelovou nomenklaturou spravovanou Světovou celní organizací.

4 — Týkající se pravděpodobně jiných výrobků než oděvů, které spadají do dvou předcházejících kapitol uvedené nomenklatury.

9. V samotné nomenklatuře HS zahrnuje kapitola 63 („Jiné zcela zhotovené textilní výrobky; soupravy; obnošené oděvy a použité textilní výrobky; hadry") do čísla 6309 „Obnošené oděvy a použité textilní výrobky". Poznámka [5] 3 ke kapitole 63 uvádí: „Pro zařazení do tohoto čísla musí [...] výrobky [...] vykazovat známky patrného používání a [...] být předkládány hromadně nebo v balících, pytlích nebo podobných obalech".

*Kjótská úmluva*

10. Mezinárodní úmluva o zjednodušení a sladění celních režimů (dále jen „Kjótská úmluva" nebo „úmluva") byla původně uzavřena v roce 1973 [6].

11. Evropské společenství je stranou Kjótské úmluvy.

12. Článek 2 úmluvy stanoví, že každá smluvní strana „se zavazuje podporovat zjednodušení a sladění celních režimů a za tím účelem se řídit, za podmínek uvedených v této Úmluvě, normami a doporučenými praxemi obsaženými v přílohách této Úmluvy".

13. Příloha D.1 úmluvy, nazvaná „Příloha týkající se pravidel původu", byla přijata jménem Společenství rozhodnutím Rady 77/415/ES [7]. Soudní dvůr odkázal na přílohu D.1 při výkladu pravidel původu v právních předpisech Společenství [8].

14. 3. norma [9] přílohy D.1 stanoví, že pokud se na výrobě zboží podílely dvě nebo více zemí, určuje se původ zboží podle kritéria podstatného zpracování, podle kterého „se původ stanovuje tak, že se za zemi původu považuje země, ve které bylo provedeno poslední podstatné zpracování nebo opraco-

5 — Soudní dvůr uvedl, že vysvětlivky vyhotovené Výborem pro HS přispívají významně k výkladu dosahu jednotlivých celních položek, i když nejsou právně závazné (rozsudek ze dne 14. prosince 1995, Colin, C-106/94 a C-139/94, Recueil, s. I-4759, bod 21).

6 — Kjótská úmluva byla změněna v červnu 1999. Změněná úmluva vstoupila v planost v únoru 2006. Ustanovení úmluvy uvedené v tomto stanovisku pochází z původního znění, které se použilo v rozhodné době.

7 — Rozhodnutí Rady ze dne 3. června 1997, kterým se jménem Společenství přijímá několik příloh Mezinárodní úmluvy o zjednodušení a sladění celních režimů (Úř. věst. 1977, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 02/01, s. 119). Přijetí se nevztahovalo na 7. a 8. normu a doporučenou praxi 10, o žádnou z těchto norem ani o doporučenou praxi se nicméně v projednávané věci nejedná.

8 — Rozsudek ze dne 13. prosince 1989, Brother International (C-26/88, Recueil, s. 4253, body 15 až 21).

9 — Článek 4 Kjótské úmluvy stanoví, že normy jsou „ustanovení, jejichž všeobecné použití se považuje za nutné k dosažení zjednodušení a sladění celních režimů".

vání považované ze dostačující k tomu, aby dodalo zboží jeho klíčový charakter" [definice c) v příloze D.1].

15. Poznámka [10] 1 k 3. normě stanoví, že v praxi se kritérium podstatného zpracování dá vyjádřit pravidlem vyžadujícím změnu sazebního zařazení zboží ve specifikované nomenklatuře se seznamem výjimek nebo seznamem výrobních nebo zpracovatelských operací, které dodávají, či nikoliv, zboží status původu ve státu, ve kterém byly tyto operace provedeny, nebo procentuálním pravidlem *ad valorem*, kde buď procentuální hodnota použitých materiálů, nebo procento přidané hodnoty dosahuje specifikované úrovně.

16. Poznámka 2 ke 3. normě stanoví:

„Seznam výjimek může uvádět:

a) zpracování nebo opracování, které se, třebaže má za následek změnu čísla sazebního zařazení, nepovažuje za podstatné nebo se považuje za podstatné pouze za určitých podmínek;

b) zpracování nebo opracování, které se, třebaže nemá za následek změnu čísla celního zařazení, považuje za podstatné za určitých podmínek.

Podmínky uváděné v písm. a) a písm. b) se mohou vztahovat buď k typu úpravy a zpracování, kterým prošlo zboží, nebo k procentuálnímu pravidlu ad valorem."

17. 6. norma přílohy D.1 stanoví:

„Operace, které nepřispívají nebo přispívají jen malým rozsahem k podstatným charakteristikám nebo vlastnostem zboží, a zejména operace omezené na jednu nebo více z těch, které jsou uvedené dále, se nepovažují za podstatné zpracování nebo opracování:

a) operace, které jsou nezbytné pro zachování zboží během dopravy nebo skladování;

b) operace ke zlepšení obchodní úpravy nebo obchodní jakosti zboží nebo jeho

10 — Článek 4 [Kjótské úmluvy] stanoví, že poznámky „uvádějí některé možnosti, vhodné pro použití dané normy [...]".

přípravu pro odeslání, jako je dělení hromadných zásilek, sdružování balíků, třídění a klasifikace, nové balení;

c) jednoduché montážní operace;

d) míchání zboží různého původu za předpokladu, že charakteristiky výsledného produktu [výrobku] se podstatně neliší od charakteristik zboží, která byla smíchána."

## Původní řízení a žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Soudnímu dvoru

18. Euro Tex provozovala v Německu certifikované zařízení na likvidaci odpadů pro shromažďování, dopravu, skladování a zpracování použitých oděvů a textilu.

19. V projednávané věci se jedná o postup, jakým Euro Tex třídila zboží. Předkládací usnesení popisuje tento postup následovně.

20. Prvním stadiem bylo odstranění jakéhokoliv odpadu ze shromážděného zboží a rozdělení zboží na použitelné a nepoužitelné. Nepoužitelné oděvy byly dále rozděleny podle míry, do jaké mohly být recyklovány, nějakým jiným způsobem (na získání vlákna, na výrobu hadrů na čistění, na výrobu izolačního materiálu).

21. Druhým stadiem bylo další rozdělení zboží na oděvy, obuv, hadry na čištění a recyklovatelný materiál, domácí textil a dámské, pánské a dětské oděvy.

22. Třetím stadiem bylo podrobnější zařazování [11]: oděvy a doplňky byly zařazovány v závislosti na kvalitě materiálu a dalších kritériích podle přání zákazníků do více než 80 různých kategorií [12].

11 — Použila jsem anglické sloveso „to match" [česky „zařazovat"] a jeho odvozeniny tam, kde předkládací usnesení používá německé slovo „sortieren" a jeho odvozeniny. Toto použití odpovídá pojmu použitému v čl. 7 odst. 1 písm. b) protokolu 4 pro pátý (počítaje „prosévání" [anglicky „sifting or screening"] jako jednu operaci) typ operace tam popsané jako („matching" nebo „Sortieren" [česky „zařazování"]). Třetí typ operace, anglicky „sorting" a německy „Aussondern" [česky „výběr"], je pouze stručně zmíněn předkládajícím soudem a není předmětem položené otázky.

12 — Předkládací usnesení uvádí jako příklad 37 kategorií dámských oděvů. Tyto kategorie zahrnují druhové položky jako šaty, sukně, kalhoty a halenky dále rozdělené na další kategorie (především podle materiálu), spolu s dalšími kategoriemi jako kalhotové sukně, opasky, hedbávné šátky na hlavu, bikiny a nepromokavé pláště.

23. Euro Tex zaměstnávala na zařazování, které bylo prováděno pouze ručně, šest až osm lidí. Úkolem zaměstnanců bylo především vyhledávat módní zboží a zařazovat je podle kategorií zákazníků. Žadatelé o zaměstnání byli školeni jeden až čtyři týdny. Získali stálé místo, pouze pokud byli schopni rozpoznat módní trendy.

25. Písemná vyjádření byla předložena Euro Tex a Komisí. Jednání nebylo požadováno a žádné se nekonalo.

## Rozbor

24. V letech 1998 a 1999 dodala Euro Tex zařazený textil zabalený v pytlích maloobchodníkům v Polsku. Spor nastal s žalovaným finančním úřadem ohledně původu zboží. Euro Tex nebyla (což není překvapivé) schopna předložit jakýkoliv důkaz o tomto původu. Argumentovala, že jí provedené operace postačovaly k tomu, aby dodaly zboží původ Společenství. Věc byla postoupena Finanzgericht Düsseldorf, který předložil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o následující předběžné otázce:

„Přesahují zařazovací operace popsané podrobně v tomto usnesení rámec jednoduchých operací zařazování ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) protokolu 4 [dohody o přidružení]?“

26. Předkládající soud se táže, zda operace prováděné Euro Tex s vyřazenými oděvy, u kterých nemůže být prokázáno, že pocházejí pouze ze Společenství, postačují k tomu, aby udělily původ Společenství konečnému výrobku, tedy vytříděným a zařazeným obnošeným oděvům.

27. Článek 2 odst. 1 písm. b) protokolu 4 stanoví, že výrobky, které nebyly zcela získány ve Společenství, se považují za výrobky mající původ ve Společenství, pokud byly *dostatečně zpracovány nebo opracovány* ve Společenství ve smyslu článku 6 tohoto protokolu. První pododstavec čl. 6 odst. 1 stanoví, že podmínky pro „dostatečné zpracování“ jsou stanoveny v příloze II.

28. Příloha II stanoví, že pro použité zboží spadající do kapitoly 63 nomenklatury HS, která zahrnuje dotčené zboží, je zpracováním nebo opracováním, které uděluje status původu, jakákoliv výroba, při níž jsou všechny použité materiály zařazeny do jiného čísla, než je číslo výrobku. Článek 1 písm. a) protokolu 4 definuje „výrobu" jako „každé zpracování nebo opracování, včetně sestavování nebo zvláštních postupů".

29. Použité zboží dotčené v projednávané věci spadalo v rozhodné době – tedy v době, ve které bylo vyváženo žalobkyní, a tudíž poté, co bylo vytříděno a zařazeno Euro Tex – do čísla 6309 nomenklatury HS: obnošené oděvy a použité textilní výrobky vykazující známky patrného používání a předkládané v balících, pytlích nebo podobných obalech. Pro účely čl. 2 odst. 1 písm. b) protokolu 4 by tedy byl původ Společenství udělen pouze tehdy, pokud by všechny materiály použité při operacích žalobkyně byly zařazeny do jiného čísla, než je číslo 6309.

30. Předkládající soud uvádí, a zdá se to být mezi účastníky řízení nesporné, že tomu tak je: ačkoli jsou tyto materiály samy o sobě použitými oděvy, nejsou baleny v balících, pytlích nebo podobných obalech před tím, než jsou předmětem operací Euro Tex, a tudíž nespadají do čísla 6309.

31. Předkládající soud má rovněž za to, že operace Euro Tex spadají pod širokou definici „výroby" v čl. 1 písm. a) protokolu 4, konkrétně *každé* zpracování nebo opracování, včetně sestavování nebo zvláštních postupů.

32. Ačkoli vyvážené použité zboží tímto *prima facie* splňuje požadavky pro získání statusu původu podle čl. 6 odst. 1 protokolu 4, čl. 7 odst. 1 písm. b) tohoto protokolu stanoví, že určité operace včetně zpracování a opracování „jednoduché[ými] operace[mi] spočívající[mi] ve [...] výběru [nebo [13]] zařazování (včetně skládání souprav výrobků)", jsou nedostatečné k tomu, aby udělily tento status. Z článku 6 odst. 3 je zjevné, že čl. 7 odst. 1 písm. b) má přednost před čl. 6 odst. 1. Tudíž, pokud operace Euro Tex spadají pod čl. 7 odst. 1 písm. b), vytříděné a zařazené použité oděvy nemohou být považovány za zboží pocházející ze Společenství.

33. Zdá se, že předkládající soud souhlasí s tím, že operace třídění prováděné Euro Tex

13 — Článek 7 odst. 1 písm. g) stanoví, že kombinace dvou nebo více operací uvedených v písmenu b) je nedostatečná k tomu, aby udělila výrobkům status Společenství.

(podle všeho v prvním a druhém stadiu popsaném v bodech 20 a 21 výše) jsou „jednoduchými" třídícími operacemi pro účely čl. 7 odst. 1 písm. b). Nic nenasvědčuje tomu, že by účastníci řízení tento názor popírali. Celní status vyváženého zboží bude tedy určen na základě toho, zda zařazování prováděné Euro Tex ve třetím stádiu také spadá do působnosti tohoto ustanovení. To je podstatou položené otázky.

34. Euro Tex tvrdí, že její zařazovací operace nejsou „jednoduché[ými] operace[mi] [...] spočívající[mi] ve [v] [...] zařazování" ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b). Komise zastává opačný názor.

35. Jak poznamenává předkládající soud, doslovným překladem anglické verze čl. 7 odst. 1 písm. b) [14] je, že veškeré operace vyjmenované v tomto ustanovení jsou nutně „jednoduchými operacemi" spadajícími do jeho působnosti [15]. Ostatní jazykové verze [16] nicméně mohou také znamenat, že jsou zahrnuty pouze ty z vyjmenovaných operací, které jsou jednoduché, a nikoli složité [17].

36. Komise argumentuje ve prospěch prvně uvedeného výkladu. Tvrdí, že zde neexistuje žádné rozlišení mezi „jednoduchými operacemi" zařazování, na které odkazuje čl. 7 odst. 1 písm. b), a složitějšími operacemi. Operace „zařazování (včetně skládání souprav výrobků)" jsou uvedeny vedle dalších aktivit, konkrétně zbavování prachu, prosévání nebo čištění od příměsí, třídění, přiřazování, umývání, natírání a krájení. Doplnění přídavného jména „jednoduché"

14 — Tak jako verze švédské („Enkel behandling bestående i [...] hoppassning [...]") a nizozemské („eenvoudige verrichingen zoals [...] assorteren [...]").

15 — Článek 7 je mezi několika ustanoveními protokolu 4, která byla nahrazena s účinností od 1. ledna 2001 rozhodnutím Rady přidružení EU-Polsko č. 4/2000 ze dne 29. prosince 2000, kterým se mění protokol 4 k Evropské dohodě s Polskem týkající se definice pojmu „původní výrobky" a metody správní spolupráce (Úř. věst. 2001, L 19, s. 29). Článek 7 odst. 1 písm. j), který částečně nahrazuje čl. 7 odst. 1 písm. b), již neodkazuje na „jednoduché operace", a místo toho zahrnuje pouze „prosévání, čištění od příměsí, výběr [třídění], třídění [přiřazování], rovnání, zařazování (včetně skládání souprav výrobků)". Zatímco preambule k pozměňujícímu rozhodnutí stanoví, že některé „technické změny jsou provedeny za účelem odstranění odlišností mezi různými jazykovými verzemi textu" (bod 1 odůvodnění), uvádí také, že seznam nedostatečného zpracování a opracování „je třeba změnit za účelem zajištění správného výkladu a zohlednění potřeby zahrnout některé operace, které nebyly zahrnuty v tomto seznamu" (bod 2 odůvodnění). Rozhodnutí č. 4/2000 tudíž nepodporuje bezvýhradně žádný z obou výkladů čl. 7 odst. 1 písm. b).

16 — Posoudila jsem pouze ty jazyky, které byly úředními jazyky v době, kdy bylo rozhodnutí č. 1/97 (uvedené v poznámce pod čarou 2), které nahradilo protokol 4 dohody o přidružení verzí, o kterou se jedná v projednávané věci, podepsáno (k 30. červnu 1997).

17 — Například francouzsky „les opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises), de lavage, de peinture, de découpage" a německy "einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten), Waschen, Anstreichen, Zerschneiden".

má pouze vysvětlující význam. Narušilo by to právní jistotu, kdyby orgány musely rozlišovat mezi jednoduchým a složitými operacemi zbavování prachu, prosévání nebo čištění od příměsí, třídění, přiřazování, zařazování atd. Spíše jsou všechny tyto činnosti považovány za činnosti jednoduché, které tudíž neudělují výrobkům status původu.

37. S tímto názorem nesouhlasím.

38. Co se týče právní jistoty, existují zde další pododstavce čl. 7 odst. 1 protokolu 4, které jsou omezeny na jednoduché operace, a zdá se tudíž, že vyžadují, aby orgány rozlišovaly mezi jednoduchými a složitými operacemi. Článek 7 odst. 1 písm. c) bod ii), například, odkazuje na „prosté plnění do lahví, konzerv, baněk, sáčků, pytlů, pouzder, beden, krabic, upevnění na podložky atd. a veškeré ostatní prosté balicí operace". Článek 7 odst. 1 písm. e) odkazuje na „prosté mísení výrobků" a čl. 7 odst. 1 písm. f) odkazuje na „prosté sestavování částí výrobku na úplný výrobek". Nevidím žádný důvod proč nevycházet z podle mého názoru nejpřirozenějšího výkladu tohoto ustanovení ve většině relevantních jazycích v tom smyslu, že vyjmenované operace zahrnují pouze ty, které jsou ve skutečnosti „jednoduché".

39. Tento užší výklad čl. 7 odst. 1 písm. b) je navíc konsistentní s jeho postavením výjimky k obecnému pravidlu v čl. 6 odst. 1, podle něhož výrobky, které nejsou zcela získány ve Společenství, jsou považovány za dostatečně zpracované nebo opracované, pokud jsou splněny podmínky v příloze II.

40. V projednávané věci je touto podmínkou, že všechny použité materiály jsou zařazeny do jiného čísla, než je číslo zpracovaného nebo opracovaného výrobku. Je nesporné, že tato podmínka je splněna. Z výše uvedeného vyplývá, že to, zda dotčené operace zařazování udělují status původu, závisí na tom, zda jsou jednoduché, nebo složité. V prvně uvedeném případě spadají pod čl. 7 odst. 1 písm. b) a status původu neudělují.

41. Kjótská úmluva poskytuje určitý návod, jak rozlišit jednoduché a složité zařazovací operace.

42. Z 3. normy a definice c) v příloze D.1 je zjevné, že pokud se na výrobě zboží podílelo více zemí, původ zboží závisí na tom, kde

„bylo provedeno poslední podstatné zpracování nebo opracování *považované ze dostačující k tomu, aby dodalo zboží jeho klíčový charakter*“ [18].

43. Z 6. normy v příloze D.1 vyplývá, že za „podstatné zpracování nebo opracování“ se nepovažují operace, *„které nepřispívají nebo přispívají jen malým rozsahem k podstatným charakteristikám nebo vlastnostem zboží“* [19].

44. Příklady takových operací, které jsou uvedeny v 6. normě, zahrnují „b) operace ke zlepšení obchodní úpravy nebo obchodní jakosti zboží nebo jeho přípravu pro odeslání, jako je dělení hromadných zásilek, sdružování balíků, třídění a klasifikace, nové balení“ a „d) míchání zboží různého původu za předpokladu, že charakteristiky výsledného produktu [výrobku] se podstatně neliší od charakteristik zboží, která byla smíchána“.

18 — Kurziva provedena autorem tohoto stanoviska.

19 — Kurziva provedena autorem tohoto stanoviska.

45. Žádný z těchto příkladů neuvádí, že dotyčné operace musí být jednoduché proto, aby spadaly pod tuto definici. Nicméně, vzhledem k tomu že jsou uváděny jako příklady pro dokreslení obecného pravidla, musí být vykládány s ohledem na toto pravidlo. Relevantní je tudíž to, zda operace přispívají více než jen malým rozsahem k podstatným charakteristikám nebo vlastnostem zboží.

46. Je tedy na vnitrostátním soudu, aby určil, na základě skutkových okolností, zda je tomu tak v projednávané věci. Pokud dotčené zařazovací operace přispívají více než jen malým rozsahem k podstatným charakteristikám nebo vlastnostem výsledného zboží, tedy vytříděného a zařazeného zboží, nespadají pod příklad d) nebo, obecněji, 6. normu v příloze D.1, a tudíž nebudou jednoduchými operacemi ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b).

47. Pokud ale, jak naznačuje předkládací usnesení, je výsledkem zařazování například to, že všechny položky stejné kategorie (jako jsou hedbávná trička, vlněné blůzy nebo rifle) jsou zabaleny dohromady, nevidím žádný

důvod pro to, aby se na tuto operaci nahlíželo tak, že přispívá k podstatným charakteristikám nebo vlastnostem výsledného výrobku, jelikož tyto charakteristiky a vlastnosti zůstanou stejné jako podstatné charakteristiky nebo vlastnosti původního vyřazeného zboží.

48. Vnitrostátní soud může zjevně nejlépe posoudit tvrzení Euro Tex [20], že její operace nejsou jednoduchými zařazovacími operacemi pro účely čl. 7 odst. 1 písm. b), jelikož recyklace zahrnuje třídění do mnoha kategorií. Euro Tex má za to, že „jednoduchá operace [...] spočívající ve [v] [...] zařazování" má zcela jiný význam, jak je zjevné ze specifikace zahrnuté v tomto ustanovení „(včetně skládání [Zusammenstellen] souprav výrobků)", což nevyžaduje žádnou schopnost přesahující přiřazení modré k modré atd. Euro Tex tvrdí, že její třídící operace naopak vyžadují schopnost rozlišovat na základě látky, kvality a složení [Zusammensetzung] a znalost, pro kterou je nezbytné školení, módních trendů, specifických potřeb různých zemí a kvality látek.

49. Jako jediný, komu přísluší posoudit skutkový stav, musí vnitrostátní soud rozhodnout, zda Euro Tex prokázala, že zařazovací operace prováděné jejími zaměstnanci jsou složité, a nikoli jednoduché.

50. Konečně bych se ráda stručně zmínila o otázce přidané hodnoty.

51. Předkládající soud uvádí, že pouze prostřednictvím zpracování Euro Tex získalo zboží, které shromažďuje a které nemělo v té době žádnou hodnotu, alespoň nějakou hodnotu (mezi přibližně 0,7 až 1 DM nebo 0,36 až 0,51 EUR za kilogram). Má za to, že skutečnost, že zařazováním a tříděním Euro

20 — Neposuzovala jsem další tři tvrzení Euro Tex, jelikož se týkala otázek, které nejsou relevantní pro výklad čl. 7 odst. 1 písm. b) protokolu 4, který je jediným předmětem položené otázky. [Podstatou těchto tvrzení je, že použité oděvy mají i) původ Společenství *předtím,* než jsou předmětem jejích operací, na základě změny sazebního zařazení z nových na použité oděvy; jsou ii) „odpadem" ve smyslu práva Společenství, jehož původ závisí na osobě, která ho odložila, a zemi jejího bydliště; nebo jsou iii) „použitým zbožím shromážděným (ve Společenství), které se hodí pouze jako náhrada surových materiálů [...] nebo pro použití jako odpad" a které se na základě čl. 5 odst. 1 písm. h) protokolu 4 považuje za zcela získané ve Společenství.]

Tex přidala hodnotu použitým oděvům, potvrzuje, že tyto operace tvoří rozhodující stadium výroby.

Nerozhodla se pro vyjádření tohoto kritéria procentuálním pravidlem *ad valorem*. Situace byla rozdílná v judikatuře, na kterou bylo odkazováno, která se týkala výkladu právní úpravy [23], která nepředepisuje žádné z těchto tří pravidel. Ačkoliv by kritérium přidané hodnoty bylo rovněž zjevně racionální politickou volbou, v daném případě si zákonodárce Společenství tuto možnost nezvolil, a není tudíž namístě toto kritérium použít.

52. Kritérium „rozhodujícího stadia výroby" pochází z judikatury Soudního dvora [21] týkající se obecné právní úpravy Společenství o statusu původu [22]. Souhlasím s Komisí, že tato judikatura není přímo relevantní pro projednávanou věc. Účinkem 3. normy v příloze D.1 Kjótské úmluvy je, že smluvní strany mohou vyjádřit kritérium podstatného zpracování pro určení původu zboží pravidlem požadujícím změnu sazebního zařazení nebo seznamem výrobních nebo zpracovatelských operací, které dodávají, či nikoliv, původ, nebo procentuálním pravidlem *ad valorem*. Operace uvedené v seznamu výjimek se mohou vztahovat buď k typu úpravy a zpracování, kterým prošlo zboží, nebo k procentuálnímu pravidlu *ad valorem*. V případě obnošených oděvů se Komise v protokolu 4 rozhodla vyjádřit kritérium podstatného zpracování obecným pravidlem vyžadujícím změnu sazebního zařazení (čl. 6 odst. 1 a příloha II), které podléhá seznamu zpracovatelských nebo opracovatelských operací, které neudělují původ (čl. 7 odst. 1).

53. Tento výklad je podle mého názoru potvrzen čl. 7 odst. 1 protokolu 4, který zahrnuje pod písm. f) „jednoduché sestavování částí za účelem vytvoření úplného výrobku". Takové sestavování, byť pouze jednoduché, přidá téměř vždy hodnotu, a přesto zákonodárce Společenství výslovně vyloučil jakoukoli možnost, aby taková operace udělila původ Společenství.

54. Nemám tudíž za to, že by otázka přidané hodnoty měla vliv na můj rozbor.

21 — Rozsudky Soudního dvora ze dne 26. ledna 1977, Gesellschaft für Überseehandel (49/76, Recueil, s. 41), a Brother International (uvedený v poznámce pod čarou 8).

22 — Článek 5 nařízení Rady EHS č. 802/68 ze dne 27. června 1968 o společné definici pojmu původu zboží [Úř. věst., anglické zvl. vyd. 1968 (I), s. 165]. Článek 5 stanoví: „Výrobek, na jehož výrobě se podílí dvě nebo více zemí, se považuje za výrobek pocházející ze země, ve které bylo provedeno poslední podstatné zpracování nebo operace, které byly hospodářsky odůvodněné, byly provedeny v podniku k tomu zařízeném a vedly k výrobě nového výrobku nebo představovaly důležitou fázi výroby." *(neoficiální překlad)*

23 — Viz poznámka pod čarou 22.

## Závěry

55. Ve světle výše uvedeného jsem toho názoru, že Soudní dvůr by měl odpovědět na otázku položenou Finanzgericht Düsseldorf následovně:

„— Operace v kategoriích, na které odkazuje čl. 7 odst. 1 písm. b) protokolu 4 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Polskou republikou na straně druhé, ve znění rozhodnutí č. 1/97 (97/539/ESUO, ES, Euratom) Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Polskou republikou na straně druhé ze dne 30. června 1997, spadají do působnosti tohoto ustanovení pouze tehdy, pokud jsou jednoduché.

— Taková operace je jednoduchá, pokud nepřispívá nebo přispívá jen malým rozsahem k podstatným charakteristikám nebo vlastnostem zboží.

— Je na vnitrostátním soudu, aby určil, zda operace popsané v předkládacím usnesení spadají pod tuto definici.“